

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/56/2025
Identifikačné číslo spisu:	4216010229
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Petr Kaňa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4216010229.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kaňu a členov senátu JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Dušana Szabóa na neverejnom zasadnutí konanom 29. januára 2026 v Bratislave, v trestnej veci obvineného mlad. Z. X. a spol., pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného F. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 2. apríla 2020, sp. zn. 4To/15/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného F. O. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Komárno (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom z 20. decembra 2019, sp. zn. 2T/39/2016, uznal obvineného F. O. (ďalej tiež „obvinený“) za vinného v bode 1/ pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a v bode 2/ pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

1/ dňa 29. marca 2015 asi o 23.00 hodine po tom, čo prišiel poškodený M. T. M., narodený XX.X.XXXX, bytom L. E. R. X, XXXX Q., F., občan Maďarska, na motorovom vozidle značky Ford Fiesta, evidenčného čísla (., pred rodinný dom v obci B. A. súpisné číslo XXX, kde chodieval za svojou vtedajšou priateľkou Q. X., po predchádzajúcej vzájomnej dohode mladistvý Z. X. ho zavolať do domu na kávu, kde boli prítomní U. X. a F. O., ktorého prezývali „K.“, pričom asi po 10 minútach U. X. so zaťatými päsťami a F. O. s palicou pripomínajúcou baseballovú palicu v ruke prišli za poškodeným, sotili ho na posteľ a prikázali mu, aby vyložil všetky predmety čo má u seba, čo poškodený najprv neurobil a tak mu pohrozili, že ho zbijú a priložili mu k hlave palicu a päšť, načo poškodený v obave o život vybral z vrečka peňaženku, telefón a kľúče od auta, tieto veci mu obvinení hneď vzali a peňaženku U. X. s F. O. prehľadali a našli v nej hotovosť 280,- eur, načo sa všetci traja obvinení poškodeného M. T. M.

spýtali, kde má ostatné peniaze a v tejto súvislosti F. O. a mladistvý Z. X. prehľadali aj auto na ktorom prišiel poškodený,

2/ následne toho istého dňa 29. marca 2015 v obci B. A. po spáchaní konania opísaného v bode 1), po predchádzajúcej vzájomnej dohode U. X. s F. O. chytili poškodeného M. T. M. za ramená a násilím ho donútili nasadnúť na zadné sedadlo auta, na ktorom prišiel so slovami, že „teraz ťa zoberieme na jedno miesto, kde budeš musieť povedať, kde sú ďalšie peniaze“, U. X. si sadol z ľavej strany poškodeného, z pravej strany si sadol mladistvý Z. X., pritom vozidlo riadil F. O., ďalej bez súhlasu jeho oprávneného užívateľa M. T. M. odišli autom, na ktorom prišiel do vedľajšej obce B., v ktorej zastavili asi o 23.30 hodine pred domom so súpisným číslom XXX, kde U. X. s F. O. vytiahli poškodeného z auta smerom k pivnici pri tomto dome, pričom od neho požadovali, aby povedal, kde má peniaze, poškodený odmietol ísť do pivnice, lebo sa bál o svoj život, na čo všetci traja ho začali biť, a to konkrétne F. O. ho udieral baseballovou palicou do spodnej časti pravej nohy a do oblasti kolena ľavej nohy, U. X. ho udieral päsťami do oblasti hlavy a ramien a mladistvý Z. X. ho udieral palicou po rôznych častiach tela a spoločne ho kopali do oblasti drieku a do oboch nôh, najmä stehien, aby takto prekonal odpor poškodeného M. T. M., načo ho zavliekli do pivnice domu, kde mu F. O. s U. X. zviazali špagátom obidve ruky a nohy a v pivnici ho zamkli s tým, aby si rozmyslel, kde má peniaze, lebo lepšie pochodí, ak im toto povie, pričom sa mu vyhrážali zabitím, načo z miesta znovu odišli na vozidlo, na ktorom prišiel poškodený na neznáme miesto a uvedené vozidlo neskôr nechali v obci B. pred domom so súpisným číslom XXX spolu s telefónom a peňaženkou s dokladmi poškodeného, po ich odchode sa poškodenému podarilo zo spútania špagátom vyslobodiť, vytlačiť dvere z pivnice a z miesta odišiel stopom najskôr do A., potom do A. a odtiaľ vlakom domov do Q., pričom týmto konaním obvinení mladistvý Z. X., U. X. a F. O. spôsobili poškodenému M. T. M. zlomeninu predpriehlavkovej kosti pravej nohy a ľavého zápästia, odreniny kože v oblasti ľavého lakťa s dobou práceneschopnosti, liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života od 30.3.2015 do 8.5.2015 a odcudzením finančnej hotovosti spôsobili poškodenému škodu vo výške 280,- eur.

Za to súd I. stupňa obvinenému uložil podľa § 186 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na 2 roky, ukladajúc podľa § 77 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa, alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. V adhéznom výroku mu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému M. T. M. škodu v sume 280 eur.

Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „odvolací súd“), na podklade odvolaní obvinených U. X. a F. O. uznesením z 2. apríla 2020, sp. zn. 4To/15/2020, podľa § 319 Trestného poriadku odvolania označených odvolateľov ako nedôvodné zamietol (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali obvinení U. X. a F. O. v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcov dovolania, v ktorých uplatnili dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 25. apríla 2023, sp. zn. 2Tdo/69/2022 podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolania obvinených odmietol.

V posudzovanej trestnej veci Okresný súd Komárno rozsudkom z 5. septembra 2024, sp. zn. 2T/39/2016, podľa § 405b ods. 1 Trestného poriadku v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona zrušil z rozsudku súdu I. stupňa, v spojení s napadnutým uznesením výrok o treste vo vzťahu k F. O. a uložil mu podľa § 186 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre na podklade odvolaní obvinených U. X. a F. O. uznesením zo 17. decembra 2024,

sp. zn. 4To/63/2024, podľa § 319 Trestného poriadku odvolania označených odvolateľov ako nedôvodné zamietol.

* * *

Proti uzneseniu odvolacieho súdu z 2. apríla 2020, sp. zn. 4To/15/2020 podal obvinený F. O. ďalšie dovolanie prostredníctvom obhajkyne písomným podaním z 3. júla 2023 (č. l. 4 591), uplatňujúc v ňom dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Úvodom dal do pozornosti, že odmietnutie jeho predchádzajúceho dovolania nevytvára zákonnú prekážku prípustnosti opätovného podania dovolania z odlišne obsahovo vyjadrenými námietkami (poukazujúc na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 336/2012, sp. zn. II. ÚS 78/2015).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uviedol, že skutok v bode 2/ označený ako vydieračský únos podľa § 186 ods. 1, ods. 2, písm. b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona nezodpovedá právnomu posúdeniu vyjadrenému v právnej vete rozsudku súdu I. stupňa. Právna veta je v tomto skutku vyjadrená formuláciou: „... spoločným konaním zmocnili sa iného proti jeho vôli, a tým mu bránili užívať osobnú slobodu a uniesli ho a hrozbou jeho usmrtenia, ujmy na zdraví si od neho vynucovali poskytnutie plnenia majetkovej povahy....“.

Naposledy vyjadrený obligatórny znak trestného činu nie je v skutku v bode 2/ žiadnym spôsobom vyjadrený. Vynucovanie si poskytnutia plnenia majetkovej povahy spočíva v násilnom konaní smerujúcom k zníženiu majetku osoby, proti ktorej útok smeruje. Takéto skutočnosti však z tohto skutku nevyplyvajú. Jeho konanie spolu s ďalšími osobami bolo zamerané výhradne na zistenie, kde má poškodený ďalšie peniaze, pričom zistenie tejto informácie nemožno zamieňať so snahou získať od poškodeného plnenie majetkovej povahy.

Na základe uvedeného súd I. stupňa pochybil pri právnom posúdení skutku v bode 2/ v jeho neprospech. Vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora nebolo možné v ďalšom konaní uvedený nedostatok napraviť, s poukazom na zákaz zmeny k horšiemu, a odvolací súd v snahe udržať rozsudok odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné, čím sa rovnako dopustil závažného pochybenia v zmysle § 317 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, z dôvodu porušenia zákona v ustanovení § 186 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v jeho neprospech, a prikázal odvolaciemu súd, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

* * *

Prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra (ďalej tiež „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2023, sp. zn. 2Tdo/69/2022, ktorým bolo zamietnuté (pozn.: správne „odmietnuté“) dovolanie obvineného, a preto podľa § 372 ods. 2 Trestného poriadku nie je obvinený F. O. oprávnený podať ďalšie dovolanie, keďže Trestný poriadok obmedzuje oprávnené osoby z hľadiska počtu podaných dovolaní v jednej trestnej veci.

Navrhol preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku zamietnuť (pozn.: v označenom ustanovení je upravené „odmietnutie“ dovolania).

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde na to určenom (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

K argumentácii prokurátora, že obvinený nie je oprávnenou osobou podať opätovne dovolanie, keď jeho predošlé dovolanie bolo „zamietnuté“, je potrebné uviesť, že takáto skutočnosť zo spisového materiálu nevyplýva. O (predchádzajúcom) dovolaní podanom obvineným rozhodol najvyšší súd uznesením z 25. apríla 2023, sp. zn. 2Tdo/69/2022 tým spôsobom, že ho podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, t. j. na posudzovanú otázku oprávnenosti podania dovolania sa nevzťahuje § 372 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý vo svojej dikcii explicitne obsahuje „ten, koho dovolanie bolo zamietnuté, nemôže v tej istej veci podať ďalšie dovolanie“, čím zjavne Trestný poriadok obmedzuje oprávnenú osobu v možnosti opätovne podať dovolanie len v prípade, ak bolo rozhodnuté o jej skoršom dovolaní v tej istej veci podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, t. j. formou zamietnutia dovolania, čo však nie je posudzovaný prípad (odmietnutie so zamietnutím si teda nemožno zamieňať).

Hoci teda odmietnutie skoršieho dovolania celkom nevyklučuje dovolateľa z možnosti opätovne podať dovolanie v tej istej veci (proti identickému rozhodnutiu), dovolateľ pri takomto ďalšom dovolaní je však obmedzený obsahom dovolacích námietok (chýb, ktoré rozhodnutiu vytýka) v možnosti úspešného uplatnenia len takých námietok, ktoré mu skorším rozhodnutím dovolacieho súdu (o odmietnutí dovolania) neboli odmietnuté.

V prípadoch akým je aj posudzovaný, je tak podstatným, či oprávnená osoba uplatňuje novú argumentáciu alebo opakuje argumentáciu z predchádzajúceho dovolania, o ktorom už bolo rozhodnuté. V prípade, že by došlo k opätovne uplatňovanej identickej argumentácii, dovolací súd ju už vecne (opätovne/duplicitne) nepreskúma, pretože by týmto spôsobom došlo k obchádzaniu § 392 ods. 2 Trestného poriadku, t. j. že proti rozhodnutiu o dovolaní nie je prípustný opravný prostriedok (primerane viď R 51/2021). V inom vyjadrení teda dovolací súd nie je oprávnený na základe neskoršieho dovolania v tej istej veci preskúmať správnosť vlastného skoršieho dovolacieho rozhodnutia.

Z obsahu posudzovaného dovolania však vyplýva, že dovolateľ predkladá novú argumentáciu, ktorú doposiaľ v rámci dovolacieho konania neuplatňoval, a preto týmto spôsobom nevybočuje z vyššie uvedeného zákonného rámca, t. j. formuloval dovolanie spôsobom, ktorý ho nevyklučuje z možnosti dosiahnutia jeho vecného prieskumu.

Najvyšší súd však pripomína, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty (vytýkané chyby) uplatnené dovolateľom a nie správnosť ich subsumpcie (podradenia) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu

dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

* * *

Dovolací súd posudzujúc dovolanie obvineného v uvedených intenciách konštatuje, že obvinený v ňom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že tento je v zmysle dikcie označeného zákonného ustanovenia naplnený, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa primárne rozumie, že súdmi v pôvodnom konaní ustálený skutok bol vo výroku o vine odsudzujúceho rozhodnutia právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci nenapĺňa znaky akéhokoľvek trestného činu, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, než pre aký bol obvinený uznaný za vinného.

Podstatou správneho právneho posúdenia skutku (správnej právnej kvalifikácie) je tak správna aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený (formulovaný v tzv. skutkovej vete odsudzujúceho výroku o vine) v napadnutom rozhodnutí súdu bol z pohľadu zákonných znakov správne subsumovaný (podradený) pod konkrétnu skutkovú podstatu príslušného trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Obvinený v rámci označeného dovolacieho dôvodu namietal, že vyššie uvedený skutok v bode 2/ nezodpovedá právnemu posúdeniu v právnej vete odsudzujúceho rozsudku súdu I. stupňa, t. j. tvrdil, že v skutku v bode 2/ podľa dovolateľa nie je vyjadrený obligatórny znak trestného činu podľa § 186 ods. 1 Trestného zákona, konkrétne „vynucovanie si poskytnutia plnenia majetkovej povahy“.

Podľa § 186 ods. 1 Trestného zákona, kto sa zmocní iného proti jeho vôli, a tým mu bráni užívať osobnú slobodu, alebo ho unesie a hrozbou jeho usmrtenia, ujmy na zdraví alebo inej ujmy si od neho alebo od tretej osoby vynucuje poskytnutie plnenia majetkovej povahy alebo nemajetkovej povahy, potrestá sa odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov.

Ako už bolo vyššie uvedené, správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku]. Pri posudzovaní (ne)správneho právneho posúdenia zisteného skutku teda dovolací súd vychádzal z ustálených skutkových viet. V skutkovej vete v bode 2/ je konanie dovolateľa v podstatnom vyjadrené tým spôsobom, že:

následne toho istého dňa 29. marca 2015 v obci B. A. po spáchaní konania opísaného v bode 1), po predchádzajúcej vzájomnej dohode U. X. s F. O. chytili poškodeného M. T. M. za ramená a násilím ho donútili nasadnúť na zadné sedadlo auta, na ktorom prišiel so slovami, že „teraz ťa zoberieme na jedno miesto, kde budeš musieť povedať, kde sú ďalšie peniaze“, U. X. si sadol z ľavej strany poškodeného, z pravej strany si sadol mladistvý Z. X., pritom vozidlo riadil F. O., ďalej bez súhlasu jeho oprávneného užívateľa M. T. M. odišli autom, na ktorom prišiel do vedľajšej obce B., v ktorej zastavili asi o 23.30 hodine pred domom so súpisným číslom XXX, kde U. X. s F. O. vytiahli poškodeného z auta smerom k pivnici pri tomto dome, pričom od neho požadovali, aby povedal, kde má peniaze, poškodený odmietol ísť do pivnice, lebo sa bál o svoj život, na čo všetci traja ho začali biť, a to konkrétne F. O. ho udieral baseballovou palicou do spodnej časti pravej nohy a do oblasti kolena ľavej nohy, U. X. ho udieral päsťami do oblasti hlavy a ramien a mladistvý Z. X. ho udieral palicou po rôznych častiach tela a spoločne ho kopali do oblasti drieku a do oboch nôh, najmä stehien, aby takto prekonal odpor poškodeného M. T. M., načo ho zavliekli do pivnice domu, kde mu F. O. s U. X. zviazali špagátom obidve ruky a nohy a v pivnici ho zamkli s tým, aby si rozmyslel, kde má peniaze, lebo lepšie pochodí, ak im toto povie, pričom sa mu vyhrážali zabitím, [...], pričom týmto konaním obvinení mladistvý Z. X., U. X. a F. O. spôsobili poškodenému M. T. M. zlomeninu predpriehlavkovej kosti pravej nohy a ľavého

zápästia, odreniny kože v oblasti ľavého lakťa s dobou práceneschopnosti, liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života od 30.3.2015 do 8.5.2015 a odcudzením finančnej hotovosti spôsobili poškodenému škodu vo výške 280,- eur.

Dovolací súd argumentáciu obvineného - vyjadriteľnú zjednodušene tvrdením, že po obmedzení osobnej slobody (v intenzite únosu) obeť a použitím voči nej významného fyzického násillia spočívajúcom v donucovaní (verbalizovaným zisťovaním) zodpovedať otázku „kde má obeť peniaze“ vlastne nie vynucovaním týchto peňazí, akoby otázka „kde máš peniaze?“ nebola ich vynucovaním - hodnotí ako celkom nepriliehavú kontextu všetkých okolností vyjadrujúcich skutkový dej v jeho popise uvedenom v skutkovej vete.

Z popisu skutkovej vety (v bode 2/) je dostatočne jasné a zrozumiteľné, že motívom obmedzenia osobnej slobody poškodeného, aj fyzické násillie na ňom páchané, zo strany v skutku uvedených páchatel'ov nemá iný cieľ než získať od neho peniaze.

V skutkovej vete tak neabsentuje vyjadrenie vynucovania poskytnutia plnenia majetkovej povahy ako obligatórneho znaku objektívnej stránky trestného činu podľa § 186 Trestného zákona.

V popise ustáleného skutku v bode 2/ je hneď na niekoľkých miestach vyjadrený motív obvineného (ako aj ostatných páchatel'ov) získať majetkový prospech (peniaze). Navyše skutkovo v bode 2/ je ustálená aj bezprostredná časová nadväznosť tam uvedeného konania na skutok v bode 1/ (zločin lúpeže), v rámci ktorého v identický deň identickí páchatelia sa aj priamo zmocnili tam ustálených majetkových hodnôt poškodeného (poškodený v obave o život vybral z vrečka peňaženku, telefón a kľúče od auta, tieto veci mu obvinení hneď vzali a peňaženku U. X. s F. O. prehľadali a našli v nej hotovosť 280,- eur, načo sa všetci traja obvinení poškodeného M. T. M. spýtali, kde má ostatné peniaze a v tejto súvislosti F. O. a mladistvý Z. X. prehľadali aj auto na ktorom prišiel poškodený). Takéto skutkové vymedzenie konania (lúpeže), ktoré bezprostredne predchádzalo konaniu uvedenému v skutku v bode 2/ taktiež podporuje záver o tom, že obvinený konal za účelom získania majetkového plnenia od poškodeného v čo najväčšom možnom rozsahu, t. j. potom čo mu vzali jeho osobné veci (peňaženku, kľúče od auta) sa s takýmto plnením neuspokojili a dopytovali sa, kde má ďalšie peniaze a prehľadali v tejto súvislosti aj jeho auto.

Z kontextu oboch skutkov, ktoré mali byť spáchané v bezprostrednej časovej nadväznosti identickými páchatel'mi voči indickému poškodenému je tak zrejmé, že skutok v bode 2/ predstavuje len pokračovanie v protiprávnom konaní páchatel'ov identicky motivovanom snahou získať od poškodeného ešte väčší obnos peňazí, než ktorý od neho už získali konaním popísaným v bode 1/.

Takto skutkovo ustálené konanie (aj) obvineného F. O. dostatočne jasne a zrozumiteľne vyjadruje z pohľadu objektívnej stránky (ako obligatórneho znaku trestného činu) konanie páchatel'a (obvineného), ktorý sa ako spolupáchatel' podieľal na trestnom čine vydieračského únosu poškodeného.

Podľa skutkovo ustálených záverov (v zjednodušenom vyjadrení) obvinený F. O. potom ako násillím donútil (spolu s ďalším páchatel'om) poškodeného nasadnúť do auta, mu uviedol: „teraz ťa zoberieme na jedno miesto, kde budeš musieť povedať, kde sú ďalšie peniaze“, keď poškodeného vytiahli z auta tak „od neho požadovali, aby povedal, kde má peniaze“, potom ho obvinený udieral baseballovou palicou a kopal (spoločne s ostatnými páchatel'mi), a následne v pivnici zavrel a zviazal poškodeného „aby si rozmyslel, kde má peniaze, lebo lepšie pochodí, ak im toto povie“, pričom sa mu vyhrážal zabitím.

Dovolacia argumentácia, ktorou sa obvinený sa snaží navodiť dojem, že si nevynucoval týmto spôsobom plnenie majetkovej povahy, ale len „informačne zisťoval“ kde má poškodený ďalšie peniaze, je tak priam iracionálna, keď pripustenie jej relevancie by bolo pripustením možnosti, že za vyššie popísaných okolností cieľom únoscov a násillia nimi páchanom na poškodenom, bolo len zistenie informácie od poškodeného kde má peniaze, bez zámeru sa však takýchto peňazí zmocniť. Na logickú otázku „prečo sa poškodeného útočníci opakovane dotazovali na miesto úschovy jeho peňazí“ v inkriminovanej situácii však existuje len jediná logická odpoveď a síce, že jediným možným dôvodom

bolo týchto peňazí sa zmocniť.

Z ustáleného skutku tak je zrejmé, že obvinený násilím obmedzil poškodeného na osobnej slobode a vyhrážal sa mu zabitím z dôvodu, že sa chcel zmocniť jeho ďalších peňazí („aby si rozmyslel, kde má peniaze, lebo lepšie pochodí, ak im toto povie“).

Mylnou predstavou dovolateľa tak je, že takto skutkovo ustálenému konaniu chýba explicitné vymedzenie, že „sa spomínaných peňazí chcel aj zmocniť“. Takýto pohľad dovolateľa je extrémne formalistický a prakticky nereálny. Pokiaľ páchateľ obmedzí na osobnej slobode svoju obeť, dopúšťa sa voči nej násilného konania, vyhráža sa jej a zavrie/priviaže svoju obeť v pivnici, pričom počas priebehu celého skutkového deja sa obeť dopytuje „kde má ďalšie peniaze“, z uvedeného je aj bez ďalšieho zrejmé, že takýto páchateľ si vynucuje plnenie majetkovej povahy, pretože sa takýmto násilným konaním nesnaží len získať informáciu o lokácii peňažných prostriedkov, ale chce túto informáciu využiť na to, aby sa týchto peňazí aj zmocnil.

Namietaná právna kvalifikáciu skutku v bode 2/ [obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona] tak netrpí chybami dovolateľmi vytýkaným.

Dovolací súd preto konštatuje, že dovolateľom uplatnené námietky k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vo vzťahu ku skutku v bode 2/ nie sú spôsobilé zvrátiť právoplatný odsudzujúci rozsudok, ktorým bol obvinený F. O. uznaný za vinného pre tento skutok, ktorý bol správne právne posúdený.

Na podklade tejto argumentácie dovolací súd konštatuje, že chybami dovolateľom vytýkanými nebol naplnený akýkoľvek ním uplatnený dovolací dôvod, ani iný dovolací dôvod uplatniteľný obvineným, pod ktorý by ním vytýkané chyby pri správnej subsumpcii mohli byť podradené, a preto z dôvodu, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, dovolanie obvineného uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.